

1971 சூலை 23] [டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து]

மென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு பல முறை கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. அதிலே இருக்கும் பல தகராறுகளை முன்னிட்டு எண்ணூரில் கட்டுவதற்கான திட்டம் இருந்தது கைவிடப்பட்டது. அதற்குரிய கம்பெனி இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது கார்டன் ரீச் கம்பெனிக்காரர்கள் அந்த இன்ஜின் செய்யும் தொழிற்சாலையை எண்ணூரில் அமைப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்பொருட்டு, அந்தத் துறைச் செயலாளர் அவர்களும் கல்கத்தா செல்ல இருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு விரைவாக அமைக்கப்படுமோ அந்த வகையில் யான்மார் இன்ஜின்களை தமிழ்நாட்டிலேயே தயாரித்துத் தரமுடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் அவர்களுக்கு வேண்டிய பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்கூரன்ஸ் திட்டம், வீடுகள் அதிகமாகக் கட்டித் தரவேண்டும், டெக்னிகல் குவாலிபிகேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் இவற்றை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, அவர்கள் வாழ்வை வளப்படுத்தும் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்ற உறுதியை எடுத்துக் கூறி, இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் எடுக்கும் முயற்சிக்கு, கேட்டிருக்கும் தொகையை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மானியத்தின் மீதான விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது. மான்யக் கோரிக்கை எண் 17 மீது உறுப்பினர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்துகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on the assurance given by the Hon. Minister that the instalments would be extended for a further period of time, I am not pressing my cut motion.

The cut motion of Thirumathi T. N. Anandanayaki was, by leave, withdrawn.

The cut motions of Thiru K. T. K. Thangamani, Dr. H. V. Hande and Thiru M. Surendren were, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,35,15,700 under Demand No. 17—Fisheries’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 21—சின்கோலு.

(இ) கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

[1971 சூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்

“கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 59,37,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move—

‘That the allotment of Rs. 59,37,700 under Demand No. 21—Cinchona be reduced by Rs. 100’.

THIRU K. SUPPU : Sir,

சின்கோனா தொழிலாளர்களின் குறைந்த சம்பளத்தை உயர்த்து வதுபற்றி விவாதிக்க—

I move—

“That the allotment of Rs. 59,37,700 under Demand No. 21—Cinchona be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், சின்கோனா தோட்டங்களும், தொழிற்சாலைகளும், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் வசதிகளும், சம்பளங்களும் குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனா—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 59,37,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை @ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,20,90,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கன்யாகுமரி மாவட்டம், அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் நிர்வாக சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியதின் அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத்துறை—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,20,90,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வதைத் துறைக்குச் சொந்தமான விவசாயத்திற்குத் தகுதியுள்ள நிலங்களை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

1971 சூலை 23]

[திரு. க. சுப்பு]

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,20,90,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,41,74,800-க்கு மேற்படாத தொகை, அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,41,74,800 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.’

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, to discuss about the necessity to plant more income-bearing trees like sandalwood, etc., I move—

“That the allotment of Rs. 1,41,74,800 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

* திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வனத் துறை மானியத்தின் மீது பேசும்போது, சாகுபடிக்குத் தகுதியாக உள்ள காட்டு நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்குவது என்பதை எங்கள் கட்சி ஆதரிக்கிறது. சென்ற ஆண்டு ஜூலை 14-ம் தேதி இந்தியா பூராவினும் பரவிக்கிடக்கும் இத்தகைய 9 கோடி ஏக்கர் நிலத்தை நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எங்கள் கட்சி ஒரு போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இப்பொழுது நிலம் வழங்க நமது அரசு முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறோம்.

முன்பு ஜமீன் ஒழிப்பு வந்த காலத்தில், பல நிலங்களில் விவசாயிகள் உழுது கொண்டிருந்தாலும், ரிகார்டுகள் இல்லை என்பதால், பல விவசாயிகளுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படாமல் வனத்துறையுடன் அவை இணைக்கப்பட்டுவிட்டன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிலகங்கை ஜமீனில் கூட பரம்பரை விவசாயிகள் அப்படி வெளியேற்றப்படும் நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கூடலூரில் வெளியேற்றுவதற்கென்றே பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவிக்ஷனுக்காகவென்றே ஸ்டாப் வைத்திருக்கிறார்கள். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும், வெளியேற்றத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு

@ கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு மூன்றாம் இணைப்பாக 319-326-ம் பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

@ கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இரண்டாம் இணைப்பாக 114-121-ம் பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1971 சூலை 23]

வருகிறார்கள். பல ஆண்டுக்காலமாக தண்டத் தீர்வை கொடுத்த விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேரில் பட்டா போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வனத் துறையில் இணைக் கப்பட்டு இருந்தாலும், நிலங்கள் விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் பதிவு ஏடுகளில் “காட்டுவளத் துறை” என்று இருக்கும். அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, அதற்கென்று ஒரு குழு அமைத்து, பட்டா போட்டுக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

இப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்களில், நிலத்தைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதிகமான நிலத்தைச் சுற்றி வளைத்துக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமாதிரித்தான் கண்ணன்தேவன் எஸ்டேட்டில் 55,000 ஏக்கருக்கு அதிகமாகச் சேர்த்து அனுபவிக்கப்பட்டு வந்ததை கண்டுபிடித்து சட்டத்தின்படி மக்கள் அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. அதே போல் வரிசை நாடு பகுதியிலும் சுற்றிவளைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பல விவசாயிகள் துன்பத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றிப் பல மனுக்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றன. மலைப் பகுதிகளில் அதிகமான நிலங்களை வளைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் மறுபடியும் ரீ-சர்வே செய்து, எந்த நிலம் யாரிடம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து, ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எங்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பகுதியிலும், மலைப்பகுதியிலும் இருக்கின்றன. தேயிலைத் தோட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இவற்றை மாற்றி விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும்.

அதே போல இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கான்சாபுரம் பகுதியில் புல்வெளிக்காடு என்ற பகுதி இருக்கிறது. அமைச்சர் கூட ஒரு நாள் பதில் சொல்லும் போது சொன்னார்கள். அங்கே இலஞ்சியும், காரையும், புதர், புளிச்சை, புல் இவையே இருக்கின்றன. மரம் என்பது மருந்துக்குக் கூடக் கிடையாது. ஆனாலும், அங்கே யானை வருகிறது என்றெல்லாம் சொல்லி வருகிறார்கள். வனத் துறை அதிகாரிகள் சொல்வதை மட்டும் கேட்பதை விட, எங்களைப் போன்ற, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சொல்வதையும் கேட்டுச் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பழைய பாணியில் இன்னமும் அதிகாரிகள் கொடுக்கும் புள்ளிவிவரங்களுையே அரசினரும் அப்படியே கொடுத்து வருகிறார்கள். புல்வெளிக் காட்டில் இது சம்பந்தமாக கேசுகள் நடந்து, விவசாயிகளுடைய குடிசைகள் பிரிக்கப்பட்டு, வழக்குத் தொடரப்பட்டு, 50-க்கு மேற்பட்டவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 100 பேர்கள் கைதாயி் இருக்கிறார்கள். இதற்குப் பின்னால் அங்கேயிருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்பட்ட மனக் கசப்பின்

1971 சூலை 23]

[திரு. க. சுப்பு]

காரணமாக, வனத் துறை அதிகாரிகள் யானை வருகிறது என்று சொல்வதெல்லாம் சரியில்லை. முன்பு யானை வந்த இடம் என்றாலும், அதையெல்லாம் விவசாயிகள் திருத்திப் பண்படுத்தி வெகு காலமாக விவசாயம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் காண்பாரம் பகுதி இருக்கிறது. இராஜபாளையம் பகுதியில் அதிகமாக நிலத்தை எடுத்து வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் பார்க்கலாம். இது சட்ட விரோதமானது.

இந்த நிலையில் தலைச் சுமையாக விறகு கொண்டுவரும் விவசாயிகள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். கலியாணம் ஆகாதவர் பிடிக்கப் பட்டு, பிற்பாடு அவர் குழந்தையோடு கோர்ட்டில் வந்து நிற்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. சேத்துார் சிறைக்காட்டிலிருந்து இப்படித் தலைச் சுமையாகக் கொண்டு வருவது ஜமீந்தார் காலத்தில் கூட அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், பின்னால் அந்தப் பகுதியை அரசு மேற்கொண்ட பிறகு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் சேத்துார் ஜமீந்தாரால் இந்த மாதிரி எடுக்கக் கூடாது என்று வழக்குத் தொடரப்பட்டு கீழ்கோர்ட்டில் வண்டி பாரம் (கார்ட் லோட்) என்பதற்குப் பதிலாக உயர்நீதிமன்றத்தில் (ஹைட் லோட்) “தலைச் சுமை” என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது தலைச் சுமையையும் தடுக்கிறார்கள். இதில் பல மக்கள் இப்படி விறகு கொண்டு வந்துதான் வாழ்க்கையே நடத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். தலைச் சுமையாகக் கொண்டு போக உரிமை வழக்கவேண்டும். தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். கூடலூர் பகுதியில் ஜமீன் நிலத்தில் கற்பூர மரம் வைக்க வேண்டும் என்று விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவது சரியில்லை. விவசாயம் செய்தவர்களுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

சின்கோனா தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவைகளை இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். பிர்லாவிற்குச் சொந்தமான நிலங்களிலும் இதைச் செய்ய வேண்டும், மறுபடியும் சர்வே செய்து, நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. வி. கே. இராமராசன் : தலைவரவர்களே, வனத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1967-லே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனே, காலம் சென்ற அண்ணா அவர்கள், ஃபாரஸ்ட் இலாகா பொறுப்பேற்றிருந்த மறைந்த கோவிந்தசாமி அவர்களை ஃபாரஸ்ட் பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கே உள்ள பொட்டல் காட்டுப் பகுதிகளைக் காட்டி, அந்தக் காட்டு பூமிகளை யெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து தரவேண்டுமென்று சொல்லிச் சென்றார்கள். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும்

[திரு. வி. கே. இராமராசன்] [1971 சூலை 23]

பவானிசாகர் நீர்த் தேக்கத்தின் பக்கத்திலே இருக்கின்ற 10,000 ஏக்கர் நிலத்தில், ஒரு கமிட்டியை அமைத்து ஒரு ஏக்கர் 15 ரூபாய் என்று வைத்து 7,000 ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க விருக்கிறது அரசு. இதற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதி அளித்ததற்காக, நான் பவானிசாகர் தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைச் செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி முன்னேற்றக் கழகம் ஏழை விவசாயிகளின் நலனிலே அக்கறை கொண்டு காரியங்களை ஆற்றி வருகிறது. 20 ஆண்டுகளாக ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சிகூட இதைச் செய்யவில்லை. ஃபாரஸ்ட் டுக்கு இடையிலே உள்ள பூமிகள் அத்தனையும் கர்னம், மணியக் காரர் போன்றவர்கள் பட்டா செய்து கொண்டு, “அது ரெவின்யூ புறம்போக்கு” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதோடு, நிலம் உள்ள பணக்காரர்களும் இப்படிப் பட்டா செய்து கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்த முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார், இந்த நிலங்களை எல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட வன இலாக்கா அதிகாரியைக் கொண்டு ஒரு கமிட்டியையும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கொண்டு ஒரு கமிட்டியையும் வைத்து இப்படி 7,000 ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பவானிசாகர் பகுதியிலே, மங்களப்பட்டு ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவிலே 10,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவின் 10,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணை ஏற்படுத்துமாறு இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மைசூர் மாநிலத்தையும், கேரள மாநிலத்தையும் ஒட்டி வருகின்ற ஃபாரஸ்ட் பகுதியிலே ஏராளமான சந்தன மரங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. நக்சல்பாரிகள் இரவிலே வந்து, அந்த சந்தன மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். காரணம், தாளவாடி மைசூரோடு இணையவேண்டும் என்று சொல்லி, சில கன்னடக் காரர்கள் ஏழை எளியவர்களை ஏவிவிட்டு அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் சந்தன மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்களாம். எனவே, இந்தப் பகுதியிலே 3 மைலுக்கு ஒரு காவல்காரர் என்ற ரீதியிலே போட்டு நமது பகுதியை நாழ் காத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பவானிசாகர், பகுதியிலே “கீழ் பவானி கால்வாய்” என்ற ஆறு ஓடுகிறது. அதன் இரு கரைகளிலேயும் ஃபாரஸ்ட் படர்ந்திருக்கிறது. அங்கே 10,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதிலே ஒருவருக்கு 3 ஏக்கர் வீதம் வீசுக்குக் கொடுக்கச் சொல்லி அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அதை ஏழை எளிய மக்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, இந்த ஃபாரஸ்ட் நிலங்களை ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கும் பொருட்டு, இதை ரீ-சர்வே செய்து அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர்

1971 சூலை 23]

[திரு. வி. கே. இராமராசன்]

என்று பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைக் கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த வனத் துறை மானியக் கோரிக்கையிலே சில கருத்துக்களை சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக நம் நாட்டில் வனத் துறை பாதுகாப்பிலே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளிலே அக்கறை காட்டப்பட்டிருந்தாலும் கூட, இந்தியாவிலேயே 33 ரத விகிதம் (பாரசீடா) காடுகள் இருக்கவேண்டும் என்று தேசியக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டது. ஆனால், நம் தமிழ் நாட்டிலே 16 சத விகிதம்தான் காடுகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். பொதுவாக விஞ்ஞானிகள் கூட இப்படி மரங்கள் அழிக்கப்படுவதால், வனத்துறையானது பாதுகாக்கப்படாமல் இருப்பதால், மழை கூட குறைவாகப் பெய்கிறது என்ற காரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டி, ஒரு பூமியில் மூன்றில் ஒரு பங்காவது காடுகளாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்படவேண்டிய கொள்கை ஆகும். இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது தமிழ் நாட்டிலே 16 சதவிகிதம் தான் வனங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

ஆண்டுக்கு ஆண்டு வனத்துறையின் அபிவிருத்திக்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அந்த வனப்பகுதிகளிலே புதிய, புதிய மரங்களை நடுவதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதாகத் தெரிகிறது. மற்றும், வனத்துறையிலே இருப்பவர்கள் மரம் நட்டு பயிரிடுவதிலே காலதாமதம் செய்வதால், அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, எங்கே பார்த்தாலும் மலைப் பகுதிகளிலே வளர்ந்த பெரிய மரங்களை அழித்துவிட்டு, தேயிலை போன்ற தோட்டப் பயிர்களைப் பயிர் செய்வதால், காடுகள் குறைவாகப் போய்விடுகின்றன. நீலகிரி போன்ற பகுதிகளிலே, நீலகிரித் தைலம் தயாரிக்கும் மரமும், கற்பூர மரமும் நீர்ப்பசையை 120 அடி ஆழம் வரையில் உரிஞ்சிக் கொள்ளும் சக்தி படைத்தனவாயிருப்பதாலும், மழை அப் பகுதிகளிலே குறைந்து கொண்டு வருவதாலும், அது பெரிதும் காடுகளைப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எனவே, அப்படிப்பட்ட மரங்கள் அந்த பகுதியிலே இல்லாமல் இருக்கும் பொருட்டு, எந்த மாதிரி நிலைமையிலே எந்தப் பகுதியிலே அவற்றை வளர்க்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தபொழுது பூலாம்பட்டி விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் நன்கொடை கொடுப்பதாகவும் அந்த ஃபாரஸ்ட்டிலே பயிர் செய்து வந்த விவசாயிகளுக்கு ஆர்டர் போடப்பட்டதாகவும் எங்களுக்குத் தகவல் வந்தது. இப்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1971 சூலை 23]

பொழுது அதைக் குறைத்து 3 ஏக்கர் மட்டும்தான் கொடுக்கப் போவதாக அறிவிப்பு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே அவர்கள் எல்லாம் 25 வருஷங்களாகத் தங்களுடைய வாழ்நாட்கள் பூராவும் கஷ்டப்பட்டு கிணறு தோண்டி, விவசாயம் செய்தவர்கள். எனவே, 2, 3 ஆண்டுகள் அந்த பூமியில் வந்து பயிர் செய்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போல 3 ஏக்கர்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அது கூடாது. அவர்களுக்கு 5 ஏக்கர் என்ற அளவிலேயே கொடுத்து அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு இந்த வனத்துறையிலே ஏராளமான சந்தன மரங்கள் கடத்தப்படுவதாகவும் பொதுமக்களால் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு முறை இந்த ஃபாரஸ்ட் கான்டினாக்ட் எடுக்கும் நபர்கள் மறு வருஷமே இலட்சாதிபதிகளாக மாறிவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இதிலே ஃபாரஸ்ட் ரேன்ஜர்களும், மற்ற ஃபாரஸ்ட் இலாகா அதிகாரிகளும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி, திருட்டுக்களைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அதோடு இந்தச் சந்தனக் கட்டைகள் மிகவும் குறைந்த அளவில்தான் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய இந்த அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய பகுதியிலே இருக்கும் இந்த சந்தன மரங்களைக் கண்காணித்துப் பாதுகாப்பது நம்முடைய ஃபாரஸ்ட் அதிகாரிகளின் கடமை என்று அறிந்து, அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை அதிகமாகப் போட்டு, நம்முடைய வனத் துறையின் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, வனத்துறை பானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேச எழும்பொழுது என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த வனத்துறை ஆய்வு உரையில் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் காட்டி, தமிழ்நாட்டிலே காடுகள் இருக்கின்ற பகுதி, ஒரு நாட்டிலே குறைந்தபட்ச காட்டு பகுதி எவ்வளவு இருக்கவேண்டுமோ அதை விடக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்று தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக்காட்டி இருந்தாலும் கூட மரங்களே இல்லாத காட்டுப் பகுதியை அந்த வட்டாரத்திலே இருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்திலே திருச்செந்தூர் வட்டாரத்திலே திருச்செந்தூர் தொகுதிக்கும், சாத்தன்குளம் தொகுதிக்கும் இடையிலே இருக்கின்ற 12,000 ஏக்கர் நிலத்திலே குதிரைவால் ஏரி என்ற நிலத்தை 3,000 ஏக்கர் வரையுள்ள நிலத்தை கரையோரப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு, சாதாரண மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கலாம் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பகுதியிலே காடுகளே இல்லை, மரங்களே இல்லை. 12,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலத்திலே ஒரு பகுதியை, 3,000 ஏக்கர் நிலத்தை, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தால், அந்த நிலத்திலே வேளாண்மையைப் பெருக்கலாம்.

1971 சூலை 23]

[திரு. கே. பி. கந்தசாமி]

அது மட்டுமல்ல. இந்த வனத்துறை விரும்புகின்ற காடுகளைக் கூட அந்தப் பகுதியிலே வளர்க்கச் செய்யலாம். இந்த மணற் பாங்கான பகுதியிலே விளைகிற “உடை மரங்களை” எல்லாம் இது வரை அந்தப் பகுதி மக்கள் விறகாகப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். இப்பொழுது தெரிகிறது, இந்த “உடை மரம்” காகிதம் தயாரிக்கக் கூடப் பயன்படுகிறது என்று. எனவே, இந்த மணற்பாங்கான இடத்திலே நன்றாக விளையக்கூடிய இப்படிப்பட்ட மரத்தைக் கூட அந்தப் பகுதியிலே வளர்த்து, அதைக் காட்டுப் பகுதியாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

தவிர, இந்த ஆய்வுரையில் காகிதத்திற்கான கூழ் செய்வதற்கு உபயோகப்படும் மரங்கள் வனத்துறையில் அதிக அளவில் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு வாக்கீஸ், மூங்கில் போன்ற மரங்கள் பயிரிடுவதற்காகச் செலவழிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற காகிதப் பற்றுக்குறையைப் போக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை தக்க நேரத்தில் எடுக்கப்படாவிட்டால் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் ஒரு காகிதப்பஞ்சமே ஏற்பட்டுவிடும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இன்றிருப்பதைவிட இந்தக் காகிதக் கூழுக்குப் பயன்படும் மரங்களை அதிகமாக வளர்க்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நீலகிரி மாவட்டத்தில் தனியார் நிலங்களிலும் இப்படிப்பட்ட மரங்களை அதிகமாக வளர்க்க முயற்சி செய்வதுடன் வன இலாக்காவின் புதிய முறைகளை ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு ஆண்டில் எவ்வளவு அதிகமாகப் பயிரிட்டு வளர்க்க முடியும் என்று கண்டுபிடித்து அந்த வழியில் செயல்பட்டால் நிச்சயமாக, தனியார் நிலங்களிலும் அரசு நிலங்களிலும் வளரும் மரங்களைக் கொண்டு இந்த காகிதப் பஞ்சத்தைப் போக்கிவிட முடியுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த வழியில் வன இலாக்காவின் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இங்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையில், அதன் மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு இந்த நாட்டில் மட்டும் வளம் ஏற்பட்டதென்பதல்ல, காட்டிலும் நல்ல வனமேற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு முதமலையில் ஈரேழு காலமாக நடைபெறாத ஒரு அதிசயம் ஒரு யானை இரண்டு குட்டிகள் போட்டிருக்கிறதென்பதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்காகக் குறிப்பாக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சின்கோனாத் துறையைப்பற்றி ஒரு குறிப்பை நான் இந்த மன்றத்தில் வைக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய இந்த அரசு பொறுப்பேற்றின்ற வரையில், அதாவது 1967 வரையில் சின்கோனாத் துறை

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1971 சூலை 23]

இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற ஒரு இழுபறி நிலைமை இருந்தது. அந்தத் துறை இன்றையதினம் ஒவ்வொரு வருஷமும் லாபம் ஈட்டிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலையினை ஏற்படுத்திய செயல் திறமை மிக்க சின்கோனாத் துறை இயக்குநருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று நம்முடைய நாட்டுக்கு அன்னியச் செலாவணி என்ற முறையிலும் சின்கோனாத் துறை மிக அதிகமான அளவுக்குப் பணம் ஈட்டித் தந்து கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, நீலகிரி மாவட்டத்தில் வாசனைப் பொருள்களை மிக அதிகமான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து அதன் வாயிலாகவும் அன்னியச் செலாவணியை உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் பாராட்டுதல் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, என்னைப் பொறுத்தவரையில் நாள் ஒரு 'காட்டுப் பிரதிநிதி'. என்னுடைய பகுதி காடுகள் நிறைந்த பகுதி. ஆகையினால் என்னுடைய சில கோரிக்கைகளையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். புங்கம்பட்டு நாடு, புதூர் நாடு, நெல்லி வாசல் நாடு என்ற மூன்று நாடுகளையும் கொண்ட குறிஞ்சி நாடு எங்கள் நாடு. எங்களுடைய காடுகளிலே சந்தனம் இருக்கிறது, அகில் இருக்கிறது. சந்தனமும் ஜவ்வாதும் மணம் கமழ அங்கே வருகிறவர்களை வரவேற்ற நாள் ஒரு நாள் இருந்தது. இன்றைய தினம் அந்த நிலை அழிந்து அலங்கோலமான காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : ஒவ்வொரு வருக்கும் மூன்று நிமிடங்கள்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : எங்களுடைய பகுதியில் சுமார் 16,000 ஏக்கர் நிலம் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே யார் அழித்தார்கள், எப்படி அழிக்கப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. கேள்வி கேட்டால் கீழே இருக்கிறவர்கள், மேலே உள்ளவர்களைக் காட்ட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் ஆயிரம் ஏக்கர் அங்கே ஜவ்வாது அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் வனமகோத்சவம் கொண்டாடுகிறோம். இதனால் எங்கள் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க உடனடிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இத்துடன் நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வனவிலங்குகள் வாழ்கின்ற அருமையான காடுகளாக இருந்தவற்றை அழித்து, சமப்படுத்தி அங்கே நம்முடைய நாட்டுக்கு வளம் தரும் தேயிலையைப் பயிரிட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே கூடலூர் பகுதியில் கேட்பார் யாருமில்லை என்ற ஒரே காரணத்தால், அங்கே வாழும் மக்கள் வெளியேற்றப்படுகின்ற கொடுமை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக

1971 சூலை 23] எம். ஏ. லத்திப்]

நிலைமையை உணர்ந்து, மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கின்ற வரையிலாவது இந்த வெளியேற்றப் பிரச்சினையை நிறுத்தி வைக்க ஆவனசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. கருணேநாதன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் காட்டிலாகா தன்னுடைய பணியினைக் கடந்த சில ஆண்டுகளாக நல்ல முறையில் செய்து பல சாதனைகளைச் செய்து காட்டியிருக்கிறது. காட்டிலாகா நல்ல முறையில் இயங்கி வருவதற்காக எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் காட்டிலாகாவில் இருக்கின்ற ஒருசில பிடிவாதத் தனத்தை மட்டும் சற்று தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் மலையில் வசிக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய சொந்த மரங்களை வெட்டி விறகுக்காக எடுத்துக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் இந்த இலாகாவின் தொல்லைகள் புரிந்து வருகிறார்கள். இது நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெரும் பிரச்சினையாகி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அதைத் தீர்த்து, அவர்கள் வெட்டிக் கொண்டு போக வறி செய்ய வேண்டும். இப்படி சொந்தமாக நான்கு, ஐந்து மரங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அரசாங்க அனுமதி பெற்று வெட்டவேண்டும் என்று இருக்கின்ற தடையை நீக்கிவிடும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நம்முடைய சட்டத்திற்குப்பட்டு அனுமதி பெறவேண்டும் என்று சொன்னால் யார் யார் அனுமதி கோரி விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார்கள் அவர்களுக்குக் குறைந்தது இரண்டு அல்லது ஒரு மாத கால வரம்பு வைத்து அதற்குள் அனுமதி தந்துவிட வேண்டுமென்றும் உத்திரவு போட்டால் அது சாலச்சிறந்ததாகவிருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நம்முடைய காட்டிலாகா, மரங்கள் இல்லாத ஆனைகட்டி, கல்லம்பாளையம் போன்ற பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஜில்லா கலெக்டர் மற்ற அதிகாரிகளைக் கலந்தாலோசித்து, ஏற்கனவே விவசாயம் நடைபெற்ற பகுதிகளாக இருந்தவற்றில் மறுபடியும் விவசாயம் நடைபெற வழி செய்யலாம். ஆனால் காட்டு நிலத்தின் வளர்ச்சியில் நாட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. அது காட்டு இலாக்காவுக்கு மட்டுமல்ல. ஆகவே, காட்டு இலாக்கா தன்விடாப்பிடியிலிருந்து ஒரு படி கீழே இறங்கி வரவேண்டும். விவசாயிகளிடம் இருந்து திரும்பப்பெற்ற தகுதியுள்ள நிலத்தைத் திரும்ப அவர்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும்.

சிங்கோனாவைப் பொறுத்தவரையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் நன்றாக வளர்கிறது. காட்டு இலாக்காவுக்குச் சொந்தமான 441 ஹெக்டேர் நிலத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். மூவாயிரம் அடி

[திரு. சோ. கருணாநாதன்]

[1971 சூலை 23]

உயரத்தில் வளரக்கூடிய சிங்கோலு மரங்களை அங்கே அதிக அளவில் பயிரிட்டு வருமானத்தைப் பெருக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இன்றையதினம் காட்டு இலாக்காவின் ஒத்துழைப்புத் தான் பலவகையிலும் தேவைப்படுகிறது. ஜிரேனியம் மற்ற தைலப் பொருள்களையும் வளர்க்க வேண்டும்.

சில கிராமங்களில் கர்ப்பூர மரங்களை வீட்டு ஓரம்வரை நடுகிறார்கள். கர்ப்பூர மரங்களை வீடுகளுக்குச் சற்று தள்ளித்தான் நடவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையை சிறந்த முறையில் நிர்வகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதுவரை இல்லாத அளவு தீவிர கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஜவ்வாது மலையில் ஒரு பகுதி என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்தது. அங்கே உள்ள சந்தன மரங்களின் மூலம் வருடத்திற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வருகிறது. அரசாங்கம் இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தினால் மேலும் 50 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வருமானம் வரக்கூடும். இப்போது சந்தன மரங்கள் உற்பத்தி குறைந்து வருகிறது. காரணம், அது தானாகவே வளர்ச்சி அடையக்கூடிய ஒன்று. நாம் எவ்வளவுதான் செடிகளை நட்டு வளர்க்க முயன்றாலும் வருவதில்லை. ஆனால் பழங்களைப் பறவைகள் தின்று எச்சமிடுகிற இடங்களில் அதன் விதைகள் விழுந்து தானே முளைத்து வளருகின்ற ஒன்றாக இருக்கிறது. அங்கங்கே விழுந்து முளைக்கிற செடிகள் அப்படியே முளைக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் நிறைய மரங்கள் வளர வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலங்களில் மரங்கள் வளர்ந்தால் மோத்தமும் அரசாங்க மரம் என்றே எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அதில் ஒரு பங்காவது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க அரசு முன்வந்தால் தனிப்பட்டவர்கள் நிலங்களில் அந்தச் செடிகள் முளைத்தாலும் வளரவிடுவார்கள். அதே ஜவ்வாது மலையின் மறு பகுதியில் இதுபோல தனிப்பட்டவர்கள் நிலத்தில் சந்தன மரம் முளைத்தால் மூன்றில் ஒரு பங்கு அந்த நிலக்காரருக்கே கொடுக்கிறார்கள். அதுபோல இந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தால் மேலும் 50

1971 சூலை 23] [திரு. எஸ். முருகையன்]

லட்சம் அளவிற்கு அரசாங்க வருமானம் பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையில் யவனமருதுரர் என்ற பெரிய மலைக்கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே காவல்துறை இருக்கிறது. உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் போளூருக்கு வர பாதை வசதி கிடையாது. ஜீப் வசதி செய்துதரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் குறிப்பிட்ட நேரம் போன்ற நிலை இல்லாத காரணத்தினால் இதில் அரசு கவனம் செலுத்தி பாதை வசதியையே ஏற்படுத்தித் தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு நூறு ஏக்கர் வெட்டிக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்தால் 500 ஏக்கர் வெட்டிக்கொள்கிறார்கள். காரணம், ஒரு ஃபாரஸ்ட் காட்டு என்றால் 200 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். 30 மைல், 40 மைல் சுற்றளவைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் அது அவர்களால் இயலாத காரியம். அதன் காரணமாகவே ஏராளமான மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. ஆகவே, காட்டு இலாக்காவில் இன்னும் அதிகமான சிப்பந்திகளை நியமிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் பேப்பர் மில்களுக்காக அரசாங்கத்திலிருந்து மூங்கில்கள் சப்ளை செய்கிறோம். அவர்கள் ஒரு டன் மூங்கில் டின்று நான்கு ரூபாய் என்ற அளவிற்கு வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதை பேப்பருக்கு உபயோகப்படுத்தி, பேப்பர் டன் ஒன்றுக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவில் விற்கிறார்கள். தொழில் துறை வளர வேண்டுமென்றால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் உதவி தேவைதான். நம்மிடம் டன் ஒன்றுக்கு மூன்று, நான்கு ரூபாய் என்று வாங்கி, நமக்கே டன் பேப்பர் இரண்டாயிரம் என்று விற்கிறார்கள். அதனுடைய உற்பத்தியின் அடக்க விலையே 700 ரூபாய்தான் ஆகிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்திற்கு உற்பத்தியாகும் பேப்பரில் இத்தனை டன் பேப்பர் அடக்க விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் வரையறை செய்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வனத்துறை சிப்பந்திகளுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு கிடையாது. வனங்களில் ஏராளமான கொடிய மிருகங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக்காக கைத் துப்பாக்கி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், சட்ட மன்றம் நடக்கின்ற நேரத்தில் அமைச்சர்களில் யாராவது ஒருவர் முன்வரிசையில் இருக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதே போல எதிர்க்கட்சி வரிசையில் எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் ஒருவர்கூட இப்போது முன்வரிசையில் இல்லையே, இது முறைதானா?

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 சூலை 23]

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் என்பவர்கள் சட்டப் பேரவைக்கு மரியாதை தரக்கூடியவர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி ஏதாவது நியதி இருக்கிறதா? இப்பொழுது முன்வரிசையில் யாரும் இல்லையே? இதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முன்வரிசையில் இல்லா விட்டாலும், நாங்கள் பின்வரிசையில் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர்கள் இருப்பதைப் போல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று விதி இல்லை. இதிலே பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை, “நோ பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர்”.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இந்த மானியத்தின்மீது கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு நான் ஒருவன்தான் இருக்கிறேன் என்ற காரணத்தால், தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் தாராளமாக எனக்கு அதிக நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகாவில் ஒரு சிறப்புப் பகுதியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பத்தாயிரம் ஏக்கர் விஸ்தீர்ணத்தில் ரப்பர் தோட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் நோக்கம், சிலோனிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காகவும், இந்த மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிற காரணத்தால் அங்குள்ள மக்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ரப்பர் தொழிலாவது போதிய வருவாயைத் தருகின்ற காரணத்தால் 1959-ல் அந்தத் திட்டத்தை வகுத்துச் செயலாக்கி வருகிறோம். இது மிகுந்த நல்ல திட்டம். அரசுக்கு நல்ல வருவாயை அளிக்கக்கூடிய திட்டம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்களை 1-30 மணிக்கு மேலும் நீட்டிக்க, பேரவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ரப்பர் மரமானது மிகவும் நுட்பத்தன்மை வாய்ந்தது. ரப்பர் தொழிலில் எல்லா வேலைகளும் நுட்பத்தன்மை உடையதாக இருக்கின்றன. ரப்பர் தொழிலில் ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்கள் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். செயலாற்றுகின்ற அதிகாரிகளும் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். முன்பு இருந்த கன்சர்வேட்டர் அவர்கள் அரசாங்கத் தினல் மலேசியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, ரப்பர் தொழிலில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்று வந்தவர். இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள் அம்

1971 சூலை 23] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மாதிரியான சிறப்புப் பயிற்சி இல்லாத காரணத்தால் இந்த பிளான் டேஷன் மிகவும் சீர்குலைந்து இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

ரப்பர் தொழிலில் நல்ல லாபம் வரவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை இழப்பு இல்லாத வகையில் இருக்க வேண்டுமென்றால் சிறந்த முறையில் செயலாற்றப்பட வேண்டும். சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் போடப்பட வேண்டும். இந்தத் தோட்டத்தில் வேளா வேளைக்கு இப்போது உரம் போடுவதில்லை. ஆகவே, நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்க்கின்ற வருவாயை அது அளிக்காது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதை நிச்சயமாக சொந்த அனுபவமுள்ள முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். மண் அரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஆங்காங்கு குழிகள் எடுக்கப்பட்டால்தான் இடப்படுகின்ற உரம் மழைக்காலத்தில் வெளியே போகாமல் ரப்பர் மரத்திற்குப் பயன்படும். ஆகவே, குழிகள் வெட்டப்பட வேண்டும். மேலும், பால் வெட்டுகின்ற இடத்தில் மருந்துகள் தடவ வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மரத்திற்கு காயம் ஏற்பட்டு, அதிகமான பால் சுரக்காது. மேலும் மரத்தின் இலைகளில் ஸ்ப்ரே பண்ண வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அடிக்கடி நோய்கள் வரும். மரங்களுக்கு வேளாவேளைக்கு களையெடுத்து பராமரிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அந்த வேலைகள் எல்லாம் தோட்டங்களில் நன்கு செயல்படுத்தப்படவில்லை.

இந்த இலாகாவானது வன இலாகாவோடு சேர்ந்து இருக்கிறது. வன இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகள்—குறிப்பாக—இன்று அங்கு இருக்கிற கன்சர்வேட்டர் அவர்கள் தொழிலாளர்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு எந்த முறையிலும் தகுதியற்றவராக இருக்கிறார். குறிப்பாக அங்கு ஏறத்தாழ ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் அடிக்கடி அதிகாரிகளின் வன்முறைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 30—12—1970-ம் நாள் ஐப்பிள்ளை என்ற தொழிலாளியை ராமகிருஷ்ணன் என்று சொல்லக்கூடிய ஃபீல்ட் ஆபீசர் அழைத்துச் சென்று, அறையில் அடைத்து, நையப்புடைத்து, மரணம் அடைகின்ற தருவாயில் இருக்கிறார் என்று அறிந்ததும், மருத்துவரை அழைத்து சிகிச்சை அளித்திருக்கிறார். வேலை பார்க்கின்ற சிப்பந்திகள், கீழ்மட்டத்தில் சென்று பார்த்தேன். வேலை பார்க்கின்ற சிப்பந்திகள், கீழ்மட்டத்தில் இருக்கின்ற சிப்பந்திகளால் தொழிலாளிகள் மிகவும் தொல்லைப் படுத்தப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக பெண் தொழிலாளர்கள் அதிகாரிகள் விருப்பங்களுக்கு இசைவு தெரிவித்தால்தான் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்கிற பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்போது இருக்கின்ற கன்சர்வேட்டர் அங்கு போலீஸ் ராஜ்யத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்சர்வேட்டர் பின் போலீஸ் ராஜ்யமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1971 சூலை 23]

அடுத்தபடியாக, 16-6-1971-ம் நாள், பல ஆண்டுகளாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த தொழிலாளர் கேன்டின் கன்சர்வேட்டரால் இடித்து அழிக்கப்பட்டது. 12 ஆயிரம் ரூபாய் இதனால் தொழிலாளர்கள் நஷ்டம் அடைகின்ற அளவில் கன்சர்வேட்டர் செய்து இருக்கிறார்.

பல ஆண்டு காலமாக தோட்டம் தொடங்கிய நாள்முதல் தொழில் சங்கம் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருந்தது. தொழிலாளர்களுக்கு சங்கம் இருக்கிறது. சங்கத்திற்கு கொடி இருக்கிறது. சங்கத்தின் கொடி அந்தப் பிளாண்டேஷனிலே இருந்துகொண்டிருந்தது. கன்சர்வேட்டர் அந்தக் கொடியை அகற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, அந்தக் கேன்டின் இடித்து மாற்றியபோது, தொழிலாளர்கள் மறுப்பு தெரிவித்து, பக்கத்தில் சென்றபோது, “யாராவது அருகில் வந்தால் சுட்டுவிடுவேன்” என்று பயமுறுத்தியிருக்கிறார். சங்கத்தின் துணைக் காரியதரிசியை கண்ட இடத்தில் சுட்டுப் போடுங்கள் என்று ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார். சங்கத்தின் பொதுக் காரியதரிசி நான். சில பிளாண்டேஷன் தோட்டம் என்னுடைய தொகுதியில் அமைந்திருக்கிறது. நான்கு அந்தப் பகுதியில் போவதற்கு பாதுகாப்பு வேண்டுமென்றால், ஜனநாயகத்தில் இப்படி ஒரு அதிகாரி செயலாற்றலாமா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏழைத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைக்கு வசதியற்ற தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மனைகளுக்குப் பக்கத்தில் காய்கறிகள் போட்டு அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருந்தார்கள் பல ஆண்டுகளாக. ஆனால் இந்த அதிகாரி வந்ததும் யாருடைய ஆலோசனையும் கேட்காமல் அவற்றையெல்லாம் அழித்துவிட்டதன் மூலம் 5 ஆயிரம் ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டம் விளைவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். இன்னும் இதுபோன்ற விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் இருக்கவேண்டுமானால் அந்த அதிகாரி உடனடியாக மாற்றப்படவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே நான் கூறினேன், ஏறத்தாழ ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு மேல் வேலை செய்கிறார்கள், அதிகாரிகளின் விருப்பத்திற்கு இசையாத தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கொடுப்பதில்லை. நிரந்தரமான தொழிலாளர்களாக அவர்கள் இருந்தும், 200 பேர்கள் 300 பேர்கள் என்ற அளவிலே காஷுவல் ஓர்க்கர்ஸ் போட்டுக் கொண்டு வேலைசெய்து நிரந்தர தொழிலாளர்களுக்கு வேலை மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது விகிதமைசேஷன் என்ற முறையிலே செய்யப்பட்டுவருகிறது.

இன்னொரு பிரச்சனையும் நான் இந்த நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ரப்பர் வேஜ் போர்டு சிபார்சுகள் கேரள மாநிலத்திலேயும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற தனியார் தோட்டங்களிலும் அமலாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்ற ரப்பர்

1971 சூலை 23]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பிளாண்டேஷன்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் வேஜ் போர்டு சிபார்சுகள் அமல் நடத்தப்படவில்லை. தனியார் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கத் தோட்டத் திலே வேலை செய்கின்ற பணியாளர்களுக்குமிடையே வித்தியாசம் 80 காசு அளவிலே இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் பலமுறைகள் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து தனியார் தோட்ட முதலாளிகள் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு கூலியை நமது தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத் தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்ட் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றவில்லை, எனவே அதையும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக போனஸ் கொடுப்பதுபற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றவிருக்கிறது. எனவே, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத்துறையிலிருந்து இந்தத் துறையைத் தனியாகப் பிரித்து தனித்துறையாக்கினால்தான் தொழிலாளர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இடையே நல்லுறவு ஏற்படும், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயரும் ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, காட்டு வளம், சின்கோன ஆகியவற்றின் மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் பல்வேறு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக காட்டுவளத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும், வருமானத்தைப் பெருக்கித் தரவேண்டும் என்ற முறையிலே நல்ல பல யோசனைகளை சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் பேசிய கருத்துக்களில் பொதுவாக ஒரு மாநிலத்திற்கு இருக்க வேண்டிய காட்டு இலாகா நிலம் நமக்கு இல்லையென்றும் அதன் காரணமாக காட்டு இலாகா நிலத்தை விநியோகிப்பதில் சற்று கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் தெரிவித்தார்கள். இருந்தாலும்கூட காட்டு இலாகா நிலங்கள் நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று பல பக்கங்களிலிருந்தும் விண்ணப்பங்கள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலே காட்டு இலாகா நிலம், காடு என்ற நிலங்கள் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுகின்ற நிலங்கள் இருக்குமானால் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு முதற்க்கட்டமாக 50 ஆயிரம் ஏக்கர் கொடுக்கப்படுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1971 சூலை 23]

இங்கே பேசியவர்கள் சூடோடு பேசினார்களே தவிர, இதுவரையிலே செய்யப்படாத காரியத்தை, செய்யத் துணியாத காரியத்தை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்ற முறையிலே யாராவது எதிர்க்கட்சியிலிருந்து பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஒருவரும் பாராட்டவில்லை.

திரு. சுப்பு போன்றவர்கள் பேசினார்கள். மலைப் பகுதியிலே உள்ள நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்று கூறினார்கள். ஒரு பக்கம் காட்டு இலாகா நிலம் போதுமானதாக இல்லை என்றும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் பேசினார்கள். மற்றொரு பக்கம் நிலங்களிலிருந்து பணக்காரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதில்லை, அவர்களை ஒன்றும் செய்வதில்லை, ஆனால் ஏழைகள்தான் விரட்டியடிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரியும் மதுரை மாவட்டத்திலே வரிசை நாடுப் பகுதி என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் 30 ஆயிரம் பேர்கள் ஏற்கனவே குடியேறிவிட்டவர்கள் நிலங்களை வளப்படுத்திப் பக்குவப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் மட்டுமல்ல முந்தைய சர்க்காரும் முடிவு செய்யவில்லை. மதுரையில் 18 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம்—ஒரு ஏக்கர் 10 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ளது—ஏழை மக்களுக்கு எந்தவிதமான பணத்தையும் எதிர் பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 100 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள், 50 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள். கிறேன். இது ஒரு நாள் பிரச்சினையல்ல, பல நாட்கள் இருந்து வருகின்ற பிரச்சினை.

திரு. தங்கமணி அவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசியிருந்தால் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 100 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள், 50 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே நாம் எப்படி விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்பதைத்தான் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்குள், ஏழைகளுக்கு தராதரத்தைப் பொறுத்து தரம்பிரித்து 3 ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் வரை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கந்தசாமி என்று நினைக்கிறேன், தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் காட்டுவளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்றும், வுட் பேஸ்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். மரத்தை மூலப்பொருளாக பயன்படுத்தி தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்க வேண்டும், அப்படிப்பட்ட பயிர்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சம்பத்திலே நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வினாவிற்கு விடையளிக்கின்ற நேரத்திலே தெரிவித்தார்கள். பேப்பர் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் இடம் கிடைப்பது பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால் ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு லட்சம் ஏக்கரிலே கச்சாப் பொருட்கள் வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு தொழிற்சாலை உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமானால் மூலப்பொருள் உற்பத்தி

1971 சூலை 23]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

பெருக வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். மலைநிலத்தை விவசாயி களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு பக்கத்திலே சொல்கிறார்கள். அந்த வகையிலேதான் காடு என்ற பெயரிலே இருக்கின்ற நிலங்களை முதல் கட்டமாகக் கொடுக்க இருக்கிறோம். அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்து கொடுப்போம். இதை ஒரு கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. முருகையன் அவர்கள் கூறினார்கள். தொழிற்சாலைகளுக்கு மூங்கில் குறைவான விலையில் 2 ரூபாய், 3 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பல கோடி ரூபாய்கள் சம்பாதிக்கின்றார்கள் அவர்கள் என்றார்கள். நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் விலைகோ தொழிற்சாலை, சேஷசாயி தொழிற்சாலை ஆகிய இரண்டிற்கும் அப்படிக் கொடுப்பதாக முன்னரேயே ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மலிவு விலையை உயர்த்துவதற்காகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். கூடிய விரைவிலேயே உயர்த்தப்படும், உதாரணத்திற்காகத்தான் நான் இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

காட்டு இலாகா மூலமாக நாம் இப்படிக் கொடுக்கின்ற அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் மூலமாக மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் வருமானம் கிடைப்பது 3 கோடியே 84 லட்சம் ரூபாய். அப்படி நாம் கொடுப்பதாலே நமக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் போகலாம். மார்க்கட் நிலவரப்படி அதைக் கொடுத்தால் இன்னொரு 5 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும். விஸ்கோவுக்கு 8 லட்சம் ரூபாயும், சேஷசாயிக்கு 5 லட்சம் ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 13 லட்சத்திற்குச் சலுகைகள் காட்டுகிறோம் என்றால் 3 கோடியே 84 லட்சம் ரூபாய் வருமானத்தை நாம் ஈட்டுகிறோம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. மாநில சர்க்காருக்குக் குறைவாகத்தான், 30 லட்ச ரூபாய் அளவிலே தான், கிடைக்கின்றது; மத்திய அரசுக்கு பெரும்பாலும் போய்விடுகிறது. மேலும் இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளிலும் 4 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்புப் பெற்றிருக்கின்ற நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய கொள்கையாகும்.

கன்னியாகுமரிபற்றி திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசினார்கள். குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் சொன்னார்கள். என்னிடம் வந்து அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன்; ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் சட்டமன்றத்திலே பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் சொல்லியதையெல்லாம் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தொழில் வளம் குறைவு என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். திட்டங்கள் தீட்டினோம். கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ரப்பர் தோட்டம் வளர்க்கப்படும். இன்றைக்கு 6,000 பேர்களுக்கு என்று திட்டம் வைத்து, 8 இலட்சம் ரூபாய் வரை ஆகிறது. 1984-ஆம் ஆண்டுதான் 10,000 ஏக்கர்களுக்கும் போட முடியும். அப்பொழுது 1 கோடி ரூபாய் வருமானம்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1971 சூலை 23]

வரலாம். நிர்வாகச் செலவிற்காக 50 இலட்சம் ரூபாய் போக 50 லட்சம் ரூபாய் 1984-ஆம் ஆண்டு ரப்பர் தோட்டத்தின் மூலமாக நிகர லாபம் கிடைக்கும் என்று தீர்மானிக்கிறோம்.

தொழிலாளர் பிரச்சனையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினை உண்மையாகவே இருக்கிறதா, எந்த அளவில் தவறு இருக்கிறது என்பதை விசாரித்துப் பார்க்கிறேன். அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அருள்கூர்ந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன், தொழிற்சங்கத்தின் தலைவர், காங்கிரஸ் கட்சியின் தொழிற் சங்கத்தின் தலைவர் என்பது பற்றி உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். அவர் சொல்லுகின்ற கருத்து என்னவென்றால்—தொழிற்சாலைகளில் கொடியை ஏற்றுகிறார்கள்; ஆனால் அதிகாரிகள் வந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு தொழிற்சங்கத்தில் கட்டியிருந்தால், அவர்கள் தொழிலாளர்களை உள்ளபடியே ஆதரிக்கிறார்கள் என்றால், நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைவேன். ஆனால் அவர்கள் ஏற்றியது தொழிற் சங்கக் கொடி அல்ல, காங்கிரஸ் கொடி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாகியிருந்தாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும் சரி, தொழிற் சங்கக் கொடியைத்தான் ஏற்றியிருக்கிறோம். “தொழிற்சங்கம் உங்கள் கட்சிக்கு இருக்கிறதா என்று கேட்டேன்?” இல்லை. என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு காலம் தொழிலாளர்களைப்பற்றி நினைக்காதவர்கள், அவர்களுக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று தனிக் கொடி கிடையாது. இனிமேலாவது காங்கிரஸ் கொடியை ஏற்ற வேண்டாம், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்று தொழிற்சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத்திற்கு என்று கொடுப்பதை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள், அதையெல்லாம் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்றார்கள். கிச்சன் கார்டன் என்று அனுமதிக்கலாம், அனுமதித்திருக்கிறோம். ஆனால் கிச்சன் கார்டன் என்றிருப்பதற்கு 2, 3 பர்லாங்குகளுக்கு அப்பால் தனியாக விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதை அனுமதிக்க முடியாது. ரப்பர் தோட்டத் தொழிற்சாலையை விஸ்தரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் விடக்கூடிய நிலங்கள், ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலங்கள் இருந்தால் பரிசீலிக்கலாம். இரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு விடாமல் செய்திருந்தால் விசாரிக்கிறேன், முதலமைச்சரவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சம்பளப் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களும் நானும் சம்பளப்பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசினோம். எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரியும். இன்னும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பரிசீலனை செய்து, மினிமம் வேஜ் கமிட்டி எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அந்த அளவிற்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இவர்கள் சொல்வது மற்றத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதுபோல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் தேயிலை, காபி போன்றவைகளை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு விற்பனை அதிகம், அந்நியச்

1971 சூலை 23]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

செலாவணியும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது: ஆகவே, அவர்கள் விற்பனைக்குத் தகுந்தாற்போல் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, கேரள அரசாங்கம் கொடுப்பதைப் போலவாவது நமது அரசாங்கம் கொடுக்க என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் தொழிற்சாலையின் கெபாசிட்டியைப் பொறுத்து இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு கூலி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறதோ அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்த அளவில் வருவாயை ஈட்டித் தரும்பொழுது நியாயமரண அளவில் சம்பளத்தை உயர்த்த நாங்கள் எந்த நேரத்திலும் தயார்.

கேரள அரசாங்கத்தைப்பற்றி, திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன், கேரளாவிலே காட்டிலாக்காவிருஞ் சொந்தமாகவுள்ள இடங்களில் தனியார் நிலங்களை எடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கே ஆர்டினன்ஸ் கொண்டுவந்து, தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமானதை அக்ரேரியன் ரிஃபார்ம் என்று எடுத்தார்கள். அதிலேகூட எக்ஸ்செம்ப்ஷன், காபித்தோட்டம், வாழைத்தோட்டம், ஆரஞ்சுத்தோட்டம் என்று இந்தப் பழவகைத் தோட்டங்களை எடுப்பதற்குச் சட்டம் இல்லை. இவையெல்லாம் இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு நிலம் இருக்கும் என்று கருதுகிறீர்கள்? தனிப்பட்டவர்கள் வெறும் மரத்தை எவ்வளவு காலம் வைத்திருப்பார்கள்? நாங்கள் கணக்கு வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. க. சுப்பு: விதிவிலக்குகளைப்பற்றித் தெரிந்துதான் பேசினேன். 55,000 ஏக்கர் சொந்தமில்லாதவற்றை அனுபவித்திருக்கிறார். அதைப் பற்றிக் கூறினேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தவறாக யார் எடுத்திருந்தாலும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். தனிப்பட்டவர்கள் சோலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை வெட்டுவதற்கு கலெக்டரோ அரசாங்கமோ அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைப்படி, தனிப்பட்டவர்களுடைய சோலை போன்றவைகளை வெட்ட நாங்கள் அனுமதிப்பது கிடையாது. அரசு அனுமதி பெற்றுத்தான் வெட்ட முடியும். மலைப்பகுதிகளில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு உள்ளதை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்கிறோம். கேரளாவிலே எடுக்க முடிந்ததா என்றால் இல்லை. டெல்லியிலே, தலைமை நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது, தீர்ப்பைப் பார்ப்போம். நம் சட்டப்படி எந்த அளவிலே மலைப்பகுதிகளிலேயுள்ள சோலைகளை அகற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

கிராமத்திலே சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள், ஆடு கெட காடு கெடும், காடு கெட நாடு கெடும் என்று. காட்டைக் கெடுக்க ஆட்டைவிட்டால் போதும், நாட்டைக் கெடுக்க காட்டைக்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1971 சூலை 23]

கெடுத்தால்போதும் என்று சொல்லுவார்கள். எனவே இப்படி நாளுக்குநாள் காடுகளை அழித்துவிட்டால் பிறகு நாடே கெட்டுப் போகும். தட்ப, வெப்ப நிலை பாதிக்கப்படும். மழை பெய்தால் தான் அதன்மூலம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும்; மலைப்பகுதியில் பெய்யும் நீரிலேயிருந்து மின்சாரத்தை எடுக்கிறோம். எனவே இதெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டால் நாட்டிலே பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும். உள்ளபடியே சொல்கிறேன், சில தகுதியானவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதில்லை என்பது தெரியும். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தால், அரசியல் கண்ணோட்டத்திற்கும் இடம் கொடுக்காமல் ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் செயல்களைக் கண்டிக்கவும், அவர்களை வெளியேற்றவும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்கோனாத் தொழிற்சாலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளாக நடக்கும் முறை சற்றுத் திருப்தியாக இல்லை. அதற்குக் காரணம், 1954-லிருந்து கிட்டத்தட்ட 1966-ஆம் ஆண்டு வரையில் கிட்டத்தட்ட 10, 11 ஆண்டுக்காலமாக, அன்றிருந்த அரசு அதை எடுத்துவிடுவது என்ற நோக்கத்திலே மேற்கொண்டு செடியை வளர்க்கவில்லை. அப்படி 1954-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1966-ஆம் ஆண்டு வரையில் செடிகளை நடாத காரணத்தினால் இந்த மூன்று ஆண்டுகளாகப் பட்டை கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலே அதற்குக் கிராக்கியிருந்தாலும்கூட உற்பத்திக் குறைவாகயிருந்ததன் காரணமாக ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. 1967-இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்ததற்குப்பிறகு திட்டமிட்டு ஒரு ஆண்டுக் காலமாக இப்பொழுது செடிகளை வளர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்குச் சின்கோனாத் தொழிற்சாலை கணிசமான இலாபத்தோடு, அந்நியச் செலாவணி தரக்கூடியது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தியாவிலேயே சின்கோனாதயாரிக்கப்படுவது மேற்கு வங்காளத்திலும், தமிழ்நாட்டிலும்தான். அதிலும் மேற்கு வங்காளத்திலுள்ள சின்கோனாவைவிடத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சின்கோனா தான் தரமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்று அது மட்டுமல்ல, சின்கோனாவிலிருந்து மலேரியாக் காய்ச்சலுக்கு மருந்து மட்டுமல்ல, இப்பொழுது இருதய நோய்க்கும் உதவக்கூடிய க்வினிடைன் என்ற மருந்தையும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அதற்காகப் புதிய இயந்திரங்களை வாங்கி வைத்து இருக்கிறோம். அதன்மூலம் உற்பத்தி பெருகினால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். எனவே, கிட்டத்தட்ட 1,500 பேருக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறோம், 1,000 பேர்கள் ரப்பர்த் தொழிற்சாலையில் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அரசு காட்டிலாக்காவைப் பொறுத்தவரையில் சீரான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வளப்படுத்தவும், தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்கி மூலப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்யவும் வேண்டுமென்ற கருத்தில் கூறிய கருத்துக்கள், உயர்ந்த நல்ல நோக்கத்தோடு சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தாலும், வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல் மானியக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டு

1971 சூலை 23] [திரு. ஓ. பி. இராமன்]

மென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசப்பட்ட கருத்துக்களை மனத்திலே வைத்து அரசு நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப்: கூடலூர் பிரச்சினையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு உறுப்பினர்கள் பலர் கொண்டு வந்தார்கள், நானும் தெரிவித்தேன். அங்கு குடியேறிய விவசாயிகளை இன்று வெளியேற்றக்கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக உத்தரவிட வேண்டும். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தைக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: கூடலூர் பிரச்சினை தனியான பிரச்சினை. அந்தப் பகுதியில் நம்முடைய நாட்டில் இருப்பவர்களும், கேரளாவில் இருப்பவர்களும் வந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் அதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து எந்த அளவுக்கு ஒப்புக்கொள்ள முடியுமோ, எந்த அளவுக்கு நியாயமாக இருக்குமோ அந்த அளவுக்கு உண்மையிலேயே விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுப்பது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: காண்டின், காய்கறித் தோட்டங்கள் இவற்றை எல்லாம் அகற்றிய முறை சரியல்ல. ஏறக்குறைய ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து செய்ய வேண்டியதைச் செய்திருக்கலாம். இதைச் செய்ய முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: ஏற்கனவே சொன்னேன். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் ஆத்திரமாகப் பேசுவதிலோ, அவசரமாகப் பேசுவதிலோ பயன் இல்லை. அமைதியாகப் பேசவேண்டும். சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட வழிவகை இருக்கிறது. காண்டின் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசு சார்பில் வைத்துக் கொடுக்க ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய இதர வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர் பிரச்சினையில் அரசோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் கூறுவது எல்லாம் அந்த அதிகாரிகையாண்ட முறை தவறு என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: அதைப்பற்றி விவாதித்தால் பெரிய பிரச்சினையாகும். தலைமை அதிகாரியை அனுப்பி விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். நீங்கள், ஷெட்டையெல்லாம் உடைத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னீர்கள். அங்கு யார் கூடை வைத்திருந்தார்களோ அவரே, அதை எடுப்பதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை என்று அரசுக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். அது அரசு மூலம் கட்டப்பட்ட கட்டடம். ஆகவே, தொழிலாளர்கள் நடத்தி வந்தார்கள்.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1971 சூலை 23]

அதைத் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவதற்காக தொழிற் சங்கத் தலைவர் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அந்த முறையில் வேலை செய்தார்கள். இதைப் பற்றியெல்லாம் நான் இங்கே சொல்ல வேண்டாமென்பதற்காகத்தான் அமைதியாகப் பேச வேண்டும் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையிலே என்று சொன்னேன். அதைப்பற்றி தலைமை அதிகாரியை அனுப்பி விசாரிக்கச் சொல்லி இருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 50,000 ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயி களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். 18,000 ஏக்கர் மதுரை வருஷநாடு பகுதி என்று சொன்னது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக் கூடியது. மற்ற 32,000 ஏக்கர் எந்தெந்தப் பகுதி என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

கூடலூர் பகுதியில் 10 வருஷத்திற்கு மேலாகத் தண்ட வரி கட்டிக் கொண்டிருக்கும், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : 50,000 ஏக்கர் பரவலாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முதல் கட்டமாகக் கொடுத்து முடிந்த பிறகு, வேறு எந்தெந்த இடங்களில் கொடுப்பது என்பது முடிவு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நீலகிரி பகுதியில் இருக்கும் கூடலூரில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருப்பது உண்மை. அவர்களை அகற்ற வேண்டுமென்பதைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆக்கிரமிப்புச் செய்தவர்களுக்கு அந்த இடத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஒரு கால வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கால வரம்புக்கு உட்பட்டு, அங்கே ஆக்கிரமித்திருப்பவர்களுக்கும் கூட, அரசாங்கத்திற்கு அந்த இடம் தேவையில்லை என்று கருதினால்தான் கொடுக்கப்படும். ஏனென்றால் அந்தப் பகுதியில் காப்பி, தேயிலை பயிரிட 10 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது அரசாங்கத்திற்கு நிலம் தேவையாக இருந்தால் அரசாங்கமே நிலத்தை விலைக்கு வாங்க வேண்டிய நிலை வந்துவிடும். ஆகவே, அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் பார்த்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய பரிந்துரையின் மீது அரசாங்கம் முடிவு செய்யும்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : 1965-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு குடியேறியவர்களுக்குப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று சர்க்காரில் திட்டம் இருந்ததாக அறிகிறேன். 1965-ல் குடியேறி இன்றுவரை விவசாயம் செய்து வரக்கூடியவர்களுக்குச் சலுகை தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 1965 என்ற கால வரம்பைச் சொல்லாமல் நான் குறிப்பிட்டேன். 1965-க்கு முன்பு குடியேறியவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும் அந்த நிலம் அரசாங்கத்திற்கு தேவை இல்லை என்ற நிலை இருந்தால்தான் தரமுடியும். கூடலூர் பகுதியில் இன்னொரு விசித்திரமான சூழ்நிலையும் இருக்கிறது.

1971 சூலை 23] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கிறது. எட்டி எட்டி, தனித் தனியாக அமைந்திருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கிறபடி அடமானம் செய்து கொடுத்து விட்டால் இடையே பூமி தனியாக இருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதைப் பற்றியெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பரிசீலித்து பரிந்துரை அனுப்பிய பிறகு முடிவு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

THIRU J. JAMES : In view of the assurance given by the Hon. Minister, I withdraw my cut motion.

The cut motion of Thiru J. James to Demand No. 21 was, by leave, withdrawn.

திரு. சுப்பு அவர்களின் வெட்டுப் பிரேரணை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுப் பிரேரணை திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 59,37,700 under Demand No. 21—Cinchona.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

கோரிக்கை எண் 35-க்கு திரு. ஜேம்ஸ், திரு. அழகர்சாமி ஆகியோர் முன்மொழிந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,20,90,900 under Demand No. 35—Forest Department.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

கோரிக்கை எண் 44-க்கு திரு. ஜேம்ஸ், திரு. தங்கமணி ஆகியோர் முன்மொழிந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—
'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,41,74,800 under Demand No. 44—Capital Outlay on Forests.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் இன்று இத்துடன் முடிவற்று நாளை காலை 9 மணிக்கு மீண்டும் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.